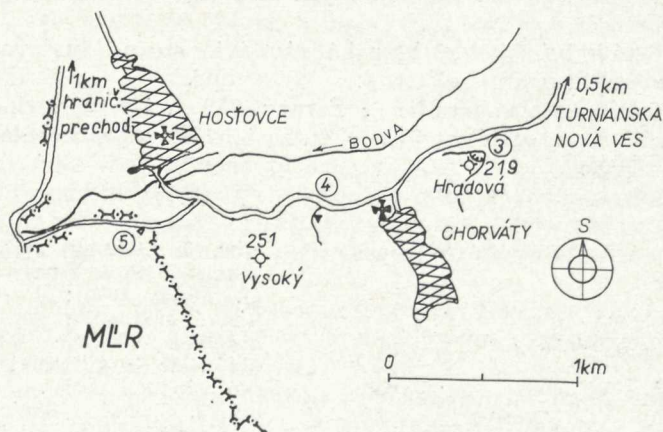

V lome vystupuje zvrásnené súvrstvie slienitých bridlíc s lavicami a doskami rohovcových a organodetritických vápencov. V nadloží tohto súvrstvia (severovýchodný chrbát a východný vrchol Hradovej) vystupujú šedé a pestré rohovcové vápence.

Obr. 4. Situačná skica lokalít v okolí Chorvát a Hostoviec (J. Mello 1975); 3 — súvrstvie karnu v lome na severovýchodnom úpätí Hradovej (k. 219); 4, 5 — tmavošedé rohovcové vápence (ladín — karn?). Fig. 4. Situation Sketch of Localities Situated in the Charvaty and Hostovce Area (J. Mello, 1975).

3 — Karnian Beds in the quarry situated on the NE slope of the Hradová Hill, 4, 5 — dark grey cherty limestones (Ladinian — Karnian?).

Vápence z lomu poskytli konodontovú faunu, ktorá poukazuje na vrchný karn (tuval). Tento vek potvrdzuje druh *Gondolella polygnathiformis* Budur. — Stefanov. Okrem toho sa tu našli karnické formy rodu *Metapolygnathus*.

Rohovcové lavicovité vápence zo severovýchodného svahu, ako aj východného vrcholu Hradovej (k. 219) poskytli zatiaľ iba chudobnú konodontovú faunu, ktorá je podľa predbežného hodnotenia mladšia ako fauna z lomu.

d) 300 m západne od Chorvát, zárez poľnej cesty a drobné lomy (obr. 4). Odkryté sú tu šedé rohovcové a bezrohovcové vápence a dolomity triasu. Pri predbežnom výskume mikrofosílií sa v týchto vápencoch našlo niekoľko poškodených exemplárov „ozúbkovaných“ konodontov, najmä druhu *Prioniodina* (*Cypridodella*) *mülleri* (Tatge) a *P. Cypridodella* *spengleri* (Huckr.), ktoré majú stratigrafické rozšírenie od stredného po vrchný trias.

e) 500 m južne od Hostoviec, zárez hradskej Turnianska Nová Ves — Hidvegardó (štátna hranica, odkryv leží už na maďarskej strane územia): rohovcové vápence — ladín — karn?

Nad hradskou sú rozsiahle stenové odkryvy zvrásnených tmavošedých lavicovitých vápencov.

2. Zádielske Dvorníky — tektonické okno meliatskej série vynárajúce sa spod silického príkrovu

(J. Mello — R. Mock).

Vo východnej časti Turnianskej kotliny medzi Hrhovom a Turnianskym Podhradím sa v tektonickom okne spod silického príkrovu vynárajú súvrstvia, ktoré sa v súčasnosti zaraďujú k meliatskej sérii. Tvoria niekoľko výrazných

pahorkov na južnom úpätí planiny Horný vrch (Kerek, Dlhý, Hradište a Strážne).

Súvrstvia sú postihnuté účinkami metamorfozy, a to je zrejme hlavný dôvod, prečo sa v nich až donedávna nenašli fosílie.

J. Janáček (1940), od ktorého pochádza doteraz najpodrobnejšia mapa tejto oblasti (1 : 50 000), vyčlenil tu nasledujúce súvrstvie (pokladal ich za karbónske: svetlé kryštallické vápence, dolomity a dolomitické vápence, kavernózne dolomity, čierne grafitické bridlice a pieskovce, tmavé ilovité bridlice.

Podľa orientačných túr vykonaných v súvislosti s novým mapovaním na liste Hrhov 1 : 25 000 (zatiaľ neukončené) možno vrstvom sled doplniť o svetlé a šedé rohovcové lavicovité vápence (Strážne) a o svetlé a šedé doskovité zrnité vápence s vložkami vulkanického materiálu (Strážne a sedlo severne od Kereku).

Do exkurznej trasy sú zahrnuté východy na severovýchodnom okraji obce Zádielske Dvorníky (obr. 5):

a) Pahorok k. 238,4 na severovýchodnom okraji obce (vodojem) budujú svet-

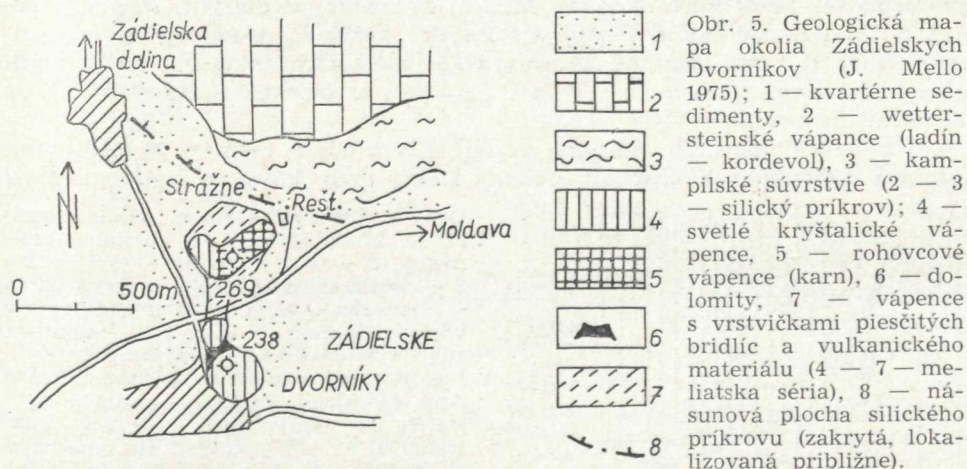

Fig. 5. Geological Map of the Zádielske Dvorníky Area (J. Mello, 1975).

1 — Quaternary sediments, 2 — Wetterstein limestones (Ladinian — Kordevolian), 3 — Campill Beds (2, 3 — the Silica Nappe), 4 — light-coloured crystalline limestones, 5 — chertylimestones (Karnian), 6 — dolomites, 7 — limestones with sandy shale and volcanic material intercalations (4—7 — the Meliata Series), 8 — the Silica Nappe thrust plane (covered, approximate localization).

lé masívne alebo nezreteľné lavicovité kryštallické vápence zhodné s vápencami meliatskej série západnejších oblastí Slovenského krasu. V sedielku na úpätí severnejšieho nepomenovaného pahorku vystupujú tmavošedé dolomity.

b) Pahorok Strážne. Najlepší prístup na jeho vrchol je od reštaurácie JRD. Morfologicky výrazný pahorok budujú svetlé a šedé rekryštalizované rohovcové vápence a v západnej časti svetlé masívne bezrohovcové kryštallické vápence. Na miernych svahoch vo viniciach sú hojné úlomky kryštallických vápencov s vrstvičkami piesčitých bridlíc a vulkanického materiálu.

V šedých rohovcových vápencoch sa našla konodontová fauna, ktorá podľa predbežného hodnotenia poukazuje na karnický vek súvrstvia.

Z vrcholu pahorku možno súčasne sledovať, azda najlepšie z celej oblasti

Slovenského krasu, tektonickú superpozíciu silického príkrovu, ktorý buduje priľahlé južné svahy planiny Horný vrch.

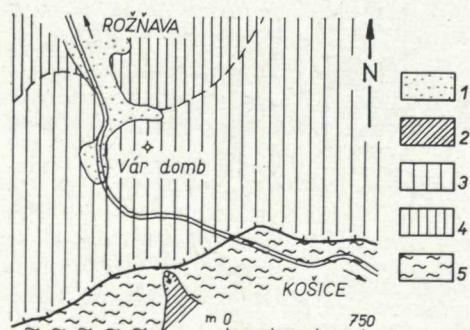
Kaňon Zádielskej doliny sa zarezáva do wettersteinských vápencov (stredný, čiastočne vrchný trias) silického príkrovu.

3. Soroška — wettersteinské rífové vápence silického príkrovu

(J. Mello)

Wettersteinské vápence (ladín — cordevol) na Soroške (Vár domb, obr. 6) sú súčasťou výrazného pruhu biohermných vápencov Horného vrchu a severnej časti Silickej planiny. Vyznačujú sa zastúpením nezvyčajne bohatého spoločenstva rífortvorných organizmov (J. Mello 1975a): *Sphinctozoi* (určil E. Jablonský) *Colospongia catenulata* Ott, *Dictyocoelia manon* (Münst.), *Follicatena cautica* Ott, *Vesicocaulis carinthiacus* Ott, *Vesicocaulis* cf. *alpinus*, problematik: *Tubiphytes obscurus* Maslov, *Ladinella porata* Ott, *Bacinella ordinata* Pantic, *Baccanella floriformis* Pantic, korálov, stromatopór, faretrónnych húb, bryozoi, codiaceí, brachiopód a lamelibranchiát. Za priaznivých okolností možno prítomnosť týchto organizmov v hojnom počte zistiť už na navetralom povrchu.

Od rífových vápencov Horného vrchu sa vzhľadom takmer neodlišujú lagúnarne wettersteinské vápence planiny Dolný vrch, ktorá sa rozprestiera na

Obr. 6. Geologická mapa okolia Sorošky (J. Mello 1975); 1 — eluviálne sedimenty, 2 — travertíny (1 — 2 kvartér), 3 — wettersteinské rífové vápence (ladín — kordevol), 4 — steinalmské riasové vápence (pelson — ilýr), 5 — kampilské súvrstvia (3 — 5 silický príkrov).

Fig. 6. Geological Map of the Soroška Area (J. Mello, 1975). 1 — eluvial sediments, 2 — travertines (1 — 2 — Quaternary), 3 — Wetterstein reef limestones (Ladinian — Kordevolian), 4 — the Steinmal algal limestones (Pelsonian — Illyrian), 5 — the Campill Beds (3 — 5 — the Silica Nappe).

protiľahlej strane údolia Turne. Pri pozornom štúdiu navetraného povrchu, ale najmä mikroskopickým štúdiom možno zistiť úplne iný mikrofaciálny obraz ako pri biohermných vápencoch. Prevládajú riasové stromatolity s pórami zmršťovania (loferity), nie sú zastúpené organogénne vápence a v organodetritických vápencoch úplne prevládajú úlomky rias (dasycladaceí, sole-nopór a codiaceí). Veľmi hojne sú zastúpené intraklasty loferitov, obaľované zrná a onkoidy (J. Mello 1975b).

4. Bohúňovo — vrchnotriasové sedimenty panvového typu silického príkrovu

(J. Mello — R. Mock)

Vrchnotriasové sedimenty panvového typu silického príkrovu sa najkomplet-